

eller med andre Ord en Gjennemsnitsprocent af 1,1. Trækker man Renten af Summen fra, som man har tilskudt til private Jernbaner og Beløbet, der aarlig ydes som Subvention til Trafikforhold, bliver Overskudet for Statskassen kun ca. 1 Million Kr. af vore Kommunikationsmidler, hvori der staar alene i Statsbanerne foruden i Tilskud til de private Baner, 158 Millioner. Dette Overskud udgjør ca. $\frac{2}{3}$ pCt. Hvisse Krav man end mener at kunne stille til denne Statsinstitution og dens Benyttelse, turde det dog være vel galt, naar Overskudet efter for nogle Aar siden at have været oppe mellem 2 og 3 pCt. i Sjælland og mellem 5 og 6 pCt., henimod 6 pCt. paa Sjælland, nu er naaet ned til at være under 1 pCt. i Gjennemsnit, altsaa omtrent nebe ved Null. Et saadant Væsen kan ikke trodse mange Stød til, før man skal til ligefrem at udskrive Statter til dette Væsen, og det gjøre vi da for saa vidt allerede nu, derjom vi beregnede 4 pCt. af vore deri anbragte Kapitaler. Jeg kan ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at de $4\frac{1}{2}$ Million Kr., vi da endvidere skulde have, foruden det Overskud Jernbanerne nu give, faktisk ere gaaede ud af Statterne og faktisk ogsaa paa hvile de tilfidesatte Egne i Landet, som jo kun have meget liden direkte Nytte deraf, og ligeledes de Samfundsklasser, hvis Velvære ikke kan siges direkte at befordres ved Jernbanerne. Og dette er ingenlunde en ganske ligegyldig Sag at holde fast i alt Fald for dem iblandt os, der kræver en Udvikling af Jernbanerne for de tilfidesatte Egne i Betragtning af, at den indirekte Nytte af disse dog skal kunne veie op mod det direkte Tab for Statskassen, samtidig med, at Retferdighedskravet ogsaa her bør opfyldes. Til Slut gjentager jeg mit Ønske, at den ene Side lod Provisorismen og de overstadige militære Forlangender fære, og at den anden Side ikke begit lignende Feil i økonomisk Henseende ved at slaa større Brød op, end vi kunne bage, men at Alle tog det mere sindigt og jævnt dans, tænkte paa Vættelser i vore Statter, paa sociale Reforme, paa en hensigtsmæssig Udvikling af vort Jernbanevæsen; senere ogsaa viste Villighed til at gaa i Retning af, hvad her er omtalt, naar Forholdene anderledes ere beredte end nu. Det er min Politik. Jeg har ikke havt særlig Grund til at forandre den ved, hvad der er slet fra Svires eller Venstres Side i de senere Aar, og derfor maa jeg stemme mod Forslagene saabel under Nr. 224 som under Nr. 225.

Sage: Den ærede Ordfører udtalte i Gaar en meget stærk Betslagelse over, at Mindretallet her i Salen kun hadde Interesse for militaristiske Udgifter og var ganske ligegyldigt for den økonomiske Udvikling. Som Bevis derpaa anførte han naturligtvis for det Første, at Kjøbenhavn blev befæstet, og at dette Mindretals Interesse var levende paa den Side. Dernæst anførte den ærede Ordfører vor Ugegyldighed ved økonomiske Reforme, og han anførte ganske specielt dette Mindretals Stilling i Tolbudvalget lige overfor det Tolblovforslag, som er fremsat af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber). Endvidere anførte han vor Ugegyldighed i Finantsudvalget lige overfor de store Planer om den transiterende Route mellem Sverige, Norge og Tyskland og for at overtage Esbjerg-Route. Jeg vil nu for det Første tillade mig at bemærke, at det er aldeles vildledende at indblande Spørgsmaal om Kjøbenhavns Befæstning, hver Gang der diskuteres om, hvorvidt økonomiske Reforme ere nyttige eller ikke. Landets Forsvar har overhovedet kun indirekte med det Spørgsmaal at gjøre. Man befæster ikke eller forsvare sig overhovedet ikke for direkte økonomisk Fordels Skyld. Hvis der var Spørgsmaal om økonomisk Fordel i den Forstand, var det vist bedst, om vi solgte os til den Høistbydende eller spejdede ivrig efter, hvem der til enhver Tid var den Stærkste, og saa styndte os at slutte os til ham mod et rimeligt pekuniært Bederlag. Altsaa, det Spørgsmaal, hvorvidt Kjøbenhavns Befæstning er dyr eller ikke, vedrører ikke Spørgsmaalet om de økonomiske Reforme, som der overhovedet er Tale om at komme til at gennemføre. Det kunde kun vedrøre dem, hvis de Summe, som Kjøbenhavns Befæstning sluger, vare saa store, at det overhovedet var fuldstændigt umuligt at røre ved noget omhelst Andet; men at det er en stor Overdrivelse, behøver jeg ikke at dvæle ved, og det viser selve Flertallet og dets Ordfører jo derved, at det foreslaar overmaade store økonomiske Reforme, skøndt de faktisk ikke kunne forhindre, at Pengene gaa ud til det Andet. Jeg vilde ønske til Være for Logiken, at man lod være med for Fremtiden at sammenblande disse to Spørgsmaal. Man kan forstaa, at der kan være Misstemning overfor vore politiske Forhold, overfor hvad der sker mod vore Ønske, og det kan der være haade hos det ene og det andet Parti, men det forvirrer Diskussionen, naar disse Forsvarsspørgsmaal bringes ind, hver Gang der er Tale om de økonomiske Spørgs-